

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. С., 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., XII-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: И.Р.

при участието на секретаря В.П.
като разгледа докладваното от И.Р. Гражданско дело № 20225530100060 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ.

Ищецът - твърди в исковата си молба, че към 02.01.2020 г. бил собственик на л.а. марка „-“, модел „-“, с рег. № - и номер на рама: -, цвят „-“. За същия била сключена между страните имуществена застраховка със срок на застрахователно покритие от 05.01.2019 г. до 04.01.2020 г., която била обективизирана в застрахователна полица „каска“ на МПС № -, по опис на ответника. Застрахованото имущество било представено за оглед пред застрахователя на 18.03.2019 г., като по него не били установени каквито и да било щети или липси. На 02.01.2020 г., на паркинг пред дома му в -, ищецът установил, че по този му автомобил били налице увреждания, които представлявали покрит застрахователен риск по договора за имуществено застраховане. За настъпилото застрахователно събитие, в предвидения в закона и договора срок, на същата дата - 02.01.2020 г., ищецът уведомил ответника чрез отправяне на писмена застрахователна претенция от същата дата, по която била заведена щета с вх. № 0201-000014/2020-01 по описа на ответника. В претенцията бил посочен начин на обезщетяване - „експертна оценка“ и предоставена банкова сметка, по която да бъде заплатено застрахователното обезщетение. Всички изискуеми от ответника документи за завеждане на застрахователната претенция и установяване на събитието били предоставени под опис при завеждане на последната. На 02.01.2020 г. от страна на ответника бил извършен първоначален оглед на увреденото имущество, както и допълнителен такъв на 09.01.2020 г. Установените от негова страна увреждания и липсващи части, били, както следвало: 1). предна броня - боя; 2). преден ляв фар - подмяна; 3). капачка дюза ляв фар - липсваща; 4). капачка дюза фар десен - липсваща; 5). врата предна дясна - боя; 6). въздухоотвод към радиатор - подмяна; 7). подкалник преден ляв - подмяна.

Стойността на действително претърпяната от ищеца и подлежаща на обезщетяване вреда била в общ размер на 5000 лева. Въпреки че всички изисквания на КЗ и застрахователния договор били изпълнени, получил отказ от ответника за изплащане на застрахователно обезщетение от 21.01.2020 г. Мотиви за същия се явявали, както непредставянето на официални документи от ищеца, така и невъзможността уврежданията да били настъпили от конкретно застрахователно събитие. Въпросният отказ се явявал незаконосъобразен и противоречал на чл. 408 КЗ. Доколкото се касаело за имуществено застраховане, застрахователят бил длъжен да заплати всички претърпени вреди от страна на застрахования, като задълженията на последния били единствено да го уведоми и предприеме съответните мерки за ограничаване на вредите върху застрахованото имущество. След намалението от изричния пълномощник на ищеца на размера на предявения иск със становището му от 09.11.2022 г. по делото, искането е да се осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 3301 лева за главница от неплатено застрахователно обезщетение по чл. 405, ал. 1 КЗ по сключен със застрахователна полица № -, с валидност до 04.01.2020 г., застрахователен договор за горепосочената имуществена застраховка, за обезщетяване на нанесени повреди по застрахования горепосочен л.а. и законна лихва върху тази главница от 06.01.2022 г. до изплащането ѝ, както и разноските по делото.

Ответникът 3. заема становище за нередовност на исковата молба и неоснователност на предявения иск, който моли съда да отхвърли изцяло, евентуално частично, с възражения и доводи, изложени подробно от пълномощниците му в подадения в срок отговор и в представени по делото писмени становища.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност с искането, възраженията и доводите на страните, взе предвид и настъпилите след предявяване на иска факти, от значение за спорното право, намери за установено следното:

На 04.01.2019 г., с представената застрахователна полица № -, страните са сключили, при представените общи условия, договор за имуществена застраховка „пълно каско“ на собствения на ищеца до продажбата му на трето лице на 27.04.2022 г., с представения на вещното лице договор с нотариална заверка на подписите на помощник-нотариус по заместване И.П. на нотариус Р.Б. - лек автомобил, с марка и модел: „-“, с рег. № - (л. 7, 19-31 и 111). Предмет на този договор е застраховане на настъпването в периода на действието му от 05.01.2019 г. до 04.01.2020 г. на посочените чл. 6 от общите му условия застрахователни събития/покрити рискове (л. 19). В застрахователната полица страните са уговорили още, че застраховката влиза в сила след оглед и заснемане на представеното за застраховане МПС от застрахования или упълномощено от него лице (л. 7). По делото обаче няма данни същото МПС да е било огледано и заснето от представител на ответния застраховател при сключването на тази застраховка на 04.01.2019 г. Представен е от ищеца само протокол за огледа му от представител на ответния застраховател на 18.03.2019 г., и то след отбелязвания в него ремонт, за който по делото няма данни в какво се е състоял (л. 8).

По делото ищецът, чиято е тук според чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест, не представи и няма и доказателства в подкрепа на твърденията му в исковата му молба, да е установил на 02.01.2020 г. на паркинг пред дома му в -, че по този му застрахован автомобил са били налице посочените така в исковата му молба увреждания и липсващи части, които да представляват покрит застрахователен риск по сключения с ответника горепосочен договор за имуществената му застраховка, а именно: 1). предна броня – боя; 2). преден ляв фар – подмяна; 3). капачка дюза ляв фар – липсваща; 4). капачка дюза фар десен - липсваща; 5). врата предна дясна - боя; 6). въздухоотвод към радиатор - подмяна; 7). подкалник преден ляв – подмяна. В тази насока ищецът е представил с исковата си молба по делото само връчено му на 02.01.2020 г. от представител на ответния застраховател уведомление за необходимите документи за завеждане на претенция за изплащане на застрахователно обезщетение по процесната застраховка (л. 9). От последното обаче се установява само, че на 02.01.2020 г. ищецът е представил, а подписалият го представител на ответника е приел за оглед този му автомобил, свидетелството за регистрацията му, контролен талон със знак за технически преглед, свидетелство за управлението му, удостоверение за валидна банкова сметка на ищеца и допълнителен оглед след разглобяване за уточняване пълния размер на вредите, и нищо повече.

От представения опис – заключение по щета на 02.01.2020 г. се установява още, че подписалото го вещо лице на ответния застраховател е установило при извършения от него оглед на 02.01.2020 г. на процесния застрахован автомобил на ищеца следните му увредени части и начин на ремонта им, а именно: „броня предна – боя, фар ляв – подмяна, капачка дюза фар ляв – липсваща, капачка дюза фар десен – липсваща, врата предна дясна – боя, като в същия протокол е отразено, че е необходим и допълнителен оглед на „основаната на предната броня и други“ (л. 10). От представения опис – заключение по щета на 09.01.2020 г. се установява още, че подписалото го вещо лице на ответния застраховател е установило при извършения от него на 09.01.2020 г. допълнителен оглед на същия автомобил и следните му увредени части и начин на ремонта им, а именно: „въздуховод към радиатори – подмяна и подкалник преден ляв, пвц – пр. част - подмяна (л. 11).

По делото е назначена съдебно - автотехническа експертиза (САТЕ), а поради оспорването ѝ от пълномощника на ищеца – и нова съдебно - автотехническа експертиза (НСАТЕ), определените да изготвят които експертизи вещи лица са представили заключения. От същите съдът възприема само т. 1 и 2 (последната само в частта ѝ за посочените в таблицата вреди), 8 и 9 от ПЗСАТЕ (с изключение на т. 1 и 9 от последното в частите им, в които изготвилото го вещо лице е заключило, че уврежданията в най-ниската степен на предната дясна врата на процесния автомобил, не кореспондират с вида и степента на останалите му увреждания, защото в тази му част същото заключение е необосновано, доколкото вещото лице не сочи данни за това му заключение, и протИ.речи на възприетото от съда в тази му част, като неоспорено от страните и обосновано, т. 3 и 4 на ЗНСАТЕ, в които вещото лице е посочило в приложение № 2, че е технически възможно да се удари и тази дясна врата в обекти, каквито обаче по делото няма данни да е имало и да са причинили

това й увреждане), и т. 1-5 и 7-8 от ЗНСАТЕ, а не възприема останалите части от т. 2-7 на ПЗСАТЕ (защото за отговорите на същите вещото лице с оглед овехтяването на автомобила, който към датата на увреждането е бил на 14 години, само данни за части втора употреба и такива от алтернативни доставчици, което противоречи на последователната практика на ВКС, че застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума, като същото обезщетение се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностният еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането, като при настъпване на застрахователно събитие в срока на договора е необходимо да бъде установен размерът на вредата към деня на събитието, като изрично е акцентирано още, че при изчисляване на размера на обезщетението, не следва да се прилага коефициент на овехтяване, защото последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност – така и Р 60135-2021-II т.о. и посочените в него решения) и т. 6 ЗНСАТЕ (защото в същата точка вещото лице напълно необосновано е посочило категорично, въз основа на „данните по делото“ - механизъм на процесното събитие, а по делото няма никакви данни, нито твърдения на ищеца, за настъпване на 02.01.2020 г. на каквото и да било застрахователно събитие и неговият механизъм, което да е причинило констатираните при огледите на вещото лице на ответния застраховател увреждания на и липса на части от процесния застрахован автомобил, а посочените от вещите лица във възприетите от съда т. 1 на ПЗСАТЕ и т. 3-4 на ЗНСАТЕ механизми за настъпване на тези увреждания и липси, са само технически възможности за настъпването им, а не и обосновани от налични доказателства по делото заключения на същите вещи лица за настъпване на конкретно застрахователно събитие на 02.01.2020 г., което сигурно да е обусловило в пряка причинна връзка тези вреди и липси).

От възприетите горепосочени части на ПЗСАТЕ и ЗНСАТЕ се установява, че в материалите по делото няма представен документ, от който да може да се установи механизма за получаване на описаните увреждания на процесния автомобил, като в исковата молба се твърди, че ищецът установил на 02.01.2020 г. уврежданията му пред паркинг на дома му, които според него представляват покрит от застраховката риск, която информация обаче не дава основание на вещото лице за изводи къде, как и поради какви причини са настъпили тези увреждания, като според вещото лице, на база технически анализ може да се приеме, че те са настъпили в паркирано положение на този му автомобил при удар от друг автомобил, което обаче е само един от възможните механизми за причиняването им, като със същата степен на вероятност има според вещото лице и други възможни такива механизми за получаване на същите увреждания, включително и при движение на самия процесен автомобил с ниска скорост на преден ход (т. 1 ПЗСАТЕ, л. 60). Констатираните при същия автомобил, по вид и степен, увреждания и липса на части, при огледите му на 02.01.2020 г. и на 09.01.2020 г. от вещото лице на ответния застраховател, са: броня предна – боя, фар ляв – нов, капачка дюза фар ляв – липса, капачка дюза фар десен – липса, най-ниска 1-ва степен на

увреждане на врата предна дясна, въздухозаборник радиатори пвц – нов и подкалник преден ляв пвц (таблица ПЗСАТЕ, л. 61). Пазарната стойност на тези вреди, към твърдяната от ищеца дата 02.01.2020 г. на установяването им от него, е 3301 лева - при възстановяването им с оригинални части и 2350 лева - при възстановяването им с алтернативни части (т. 1-2, 5 и 8 ЗНСАТЕ, л. 111-113). От техническа гледна точка е възможно тези вреди да настъпят от едно ПТП, като според изготвилото ПЗСАТЕ вещо лице - за това е достатъчно да настъпи челен удар, който трябва да е обаче с ниска скорост, а според изготвилото ЗНСАТЕ вещо лице - за да настъпят всички вреди, този удар следва да е настъпил по посочения в приложение 2 на заключението му начин, и при наличие на посочения обект, а по делото няма данни да е бил налице такъв обект (т. 8-9 ПЗСАТЕ, л. 61 и т. 3-4 ЗНСАТЕ, л. 112).

Въпреки указанията на съда по чл. 146, ал. 2 ГПК с доклада на делото, ищецът, чиято е и тук според чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест, не представи и по делото няма и каквито и да било доказателства, от които пълно и главно, тоест несъмнено, да се установява по делото настъпването на 02.01.2020 г. на конкретно застрахователно събитие по смисъла на §1, т. 4 от ДР на КЗ, което да представлява покрити от клаузите на чл. 6 от ОУ на договора причина за настъпването на процесните увреждания и липсващи части на застрахования му при ответника автомобил, нито неговият механизъм и причинна връзка между същото и тези му увреждания (л. 45).

По делото ищецът не е представил и липсват доказателства и в подкрепа на твърденията му в исковата му молба, да е отправял до ответния застраховател писмена застрахователна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за процесните увреждания на застрахования му автомобил, нито да е получил твърдения отказ от последния да му плати такова обезщетение и причините за същия, въпреки, че е на ищеца и тук тежестта да представи такива доказателства по делото (чл. 154, ал. 1 ГПК). От твърденията на страните в исковата молба и отговора обаче следва да се приеме, че те не спорят, че ищецът е отправил такава претенция до ответника на 02.01.2020 г., в която обаче също не посочил от какво застрахователно събитие са настъпили уврежданията и липсата на части от автомобила му, а ответникът е отказал да му заплати на 21.01.2020 г. застрахователно обезщетение по същата претенция, защото ищецът не е представил документ за настъпило на 02.01.2020 г. застрахователно събитие в - - двустранен протокол или удостоверение от МВР за подаден сигнал за такова събитие на тел. 112, което да е причинило тези вреди и липса на части, и невъзможността същите да са настъпили при конкретно застрахователно събитие (л. 2 и 16).

В чл. 57.3 от ОУ на договора обаче е уговорено, че при настъпване на застрахователно събитие, застрахованият ищец е длъжен да уведоми незабавно всички компетентни органи, според вида на застрахователното събитие (МВР, СПАБ и/или други); в чл. 57.6 от ОУ на договора е предвидено още и негово задължение да представи оригиналите на всички документи, издадени му от компетентните държавни органи във връзка със събитието, а в чл. 57.8 от ОУ на договора е предвидено и негово задължение да представи на ответника писмени обяснения, както и такива на водача (ползвателя) на МПС

към момента на събитието, като изложи подробно всички обстоятелства за настъпването на последното, които са му известни (л. 25-26). По делото няма данни ищецът да е изпълнил тези си договорни задължения, нито е посочил и представил и по делото доказателства за настъпило конкретно застрахователно събитие, което да е причинило процесните увреждания на и липса на части от застрахования му при ответника автомобил, въпреки, че е негова и тук тежестта да представи такива по делото (чл. 154, ал. 1 ГПК, така и Р 15-2014-I т.о.).

При тези установени по делото обстоятелства, съдът намери, че предявеният иск се явява недоказан още в своето основание (чл. 405, ал. 1 КЗ). Поради това, като неоснователен, следва да бъде изцяло отхвърлен така, както е намален, заедно с акцесорните претенции на ищеца за присъждане на законна лихва и разноски по делото, без преди това да бъде обсъждан и по отношение на неговия размер, защото това се явява безпредметно. Според нормата на чл. 405, ал. 1 КЗ, (само – б.р.), при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок, който не може да е по-дълъг от този по чл. 108, ал. 1 – 3 или 5 КЗ, а в случая ищецът не е представил по делото никакви доказателства, от които да се установява пълно и главно, тоест несъмнено, да е настъпило на 02.01.2020 г. на паркинг пред дома му на горепосочения адрес, някакво конкретно застрахователно събитие, което да е причина за уврежданията на застрахования му при ответника процесен автомобил, както с писмената си застрахователна претенция до последния за изплащане на застрахователно обезщетение за уврежданията му, въпреки че е длъжен да представи такива доказателства за такова събитие с нея съгласно горепосочените клаузи от ОУ на договора за сключената между тях горепосочена имуществена застраховка на същия автомобил, който договор е закон и за него съгласно чл. 20а, ал. 1 ЗЗД, а не само за ответника, нито е посочил такива обстоятелства и представил доказателства за настъпване на такова събитие и по делото, въпреки, че е негова и тук тежестта да представи такива (чл. 154, ал. 1 ГПК и Р 15-2014-I т.о.). При това положение обаче, от съвкупната преценка на представените по делото горепосочени доказателства, не се установява въобще пълно и главно, тоест несъмнено, да е настъпило на 02.01.2020 г. конкретно застрахователно събитие от уговорените в чл. 6 от ОУ на сключения от страните договор за имуществена застраховка „пълно каско“ на застрахования при ответника към този момент процесен автомобил на ищеца, което да е причина за констатираните при огледите му от вещо лице на ответния застраховател горепосочени увреждания и липсващи части, което да представлява поради това и основание по чл. 405, ал. 1 КЗ за възникване на отговорност на ответника за изплащане на застрахователно обезщетение на ищеца за обезвредата им в размер на действителната им пазарна стойност към момента на причиняването им. Несъмнени доказателства за настъпването на такова конкретно застрахователно събитие на същата дата, не представляват възприетите от съда горепосочени части от заключенията на ПСАТЕ и НСАТЕ, защото в същите вещите лица са заключили само, че е технически възможно, но не и сигурно, че процесните увреждания на застрахования при ответника автомобил на ищеца, могат да се получат при удар в паркирано състояние на същия от друг автомобил, с каквато степен на вероятност обаче

същите вреди могат да се получат според възприетата от съда т. 1 от ПЗСАТЕ и при други събития, включително и движение на този процесен автомобил напред. А други доказателства за настъпило конкретно застрахователно събитие на 02.01.2020 г., ищецът не е представил и липсват по делото. По делото същият, чиято е тук доказателствената тежест, не представи и няма и доказателства дори в подкрепа на твърдението му в исковата му молба, че установил уврежданията по този си автомобил именно на 02.01.2020 г. на паркинг пред дома му в -, където този му автомобил да е бил паркиран (чл. 154, ал. 1 ГПК). Поради това съдът намери, че по делото остана напълно недоказано от ищеца, както настъпването на конкретно застрахователно събитие на 02.01.2020 г. и механизма му, и датата на настъпването и на установяване на процесните вреди на застрахования при ответника автомобил на ищеца, така и че този му автомобил е бил действително паркиран пред дома му на посочения адрес, нито че той на 02.01.2020 г. е установил уврежданията му. А след като не може, поради липса на такива доказателства, да се установи конкретно застрахователно събитие, механизмът му и дата на причиняване на и на констатиране от ищеца на процесните вреди, съдът намери за неустановимо, бидейки в негова тежест, и изпълнение на задълженията му по сключения с ответника горепосочен договор за имуществена застраховка - както по чл. 395 КЗ да вземе мерки за предотвратяване на тези вреди по автомобила му, така и тези по чл. 403 КЗ да уведоми в срок за същите ответника, и по чл. 57 и чл. 63 от ОУ на договора при възникване на застрахователно събитие да представи с претенцията си за обезщетение и документ от компетентните органи, удостоверяващ настъпването на такова събитие, и обясненията си за обстоятелствата, при които е настъпило (чл. 57.3, чл. 57.6, чл. 57.8, чл. 63.6 и чл. 63.7). Дори да се приеме при това положение, че вредите са настъпили при удар от друг автомобил на процесния на ищеца при ПТП на 02.01.2020 г., когато този му автомобил е бил паркиран пред дома му в -, и поради това той не е могъл да се снабди с двустранен констативен протокол за същите вреди, макар, че по делото няма никакви доказателства в тази насока, то и тогава ищецът е бил длъжен да сигнализира за това ПТП органите на МВР, дори и на тел. 112, и то веднага след узнаване на вредите от същото (най-малко поради задължението му да стори това по чл. 205, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 216, ал. 1 или чл. 343, ал. 1, б. „а“ НК), като се снабди след това и с документ по чл. 107, ал. 1 КЗ за установяване на това застрахователно събитие и вредите от него, който да представи след това и на ответния застраховател с писмената си застрахователна претенция за изплащане на обезщетение по процесната застраховка, каквото задължение по чл. 63.6 и 63.7 от ОУ на договора за сключването ѝ е поел към ответника с подписването ѝ, което обаче ищецът не е сторил. Последното е още едно основание за освобождаване на ответника от застрахователна отговорност на основание чл. 68.8, във вр. с раздел III, чл. 9.12 от общите условия на договора, поради липса на такива официални документи, доказващи настъпването на застрахователно събитие и причинната му връзка с процесните вреди, респективно за липса на предвидения в чл. 9.12 от общите условия опит за заблуждаване на ответния застраховател при предявяване на застрахователна претенция или при доказване на застрахователното събитие (л. 20). Твърденията на ищеца в тази насока в исковата му молба, само за констатиране от него на процесните вреди, също не представляват такива

доказателства, още по-малко несъмнени такива, защото биха имали доказателствена сила само за твърдени от него неизгодни факти, каквито обаче той очевидно не твърди в исковата си молба (чл. 175 ГПК).

А след като е така и по делото ищецът, чиято е тук доказателствената тежест, не представи и по делото няма никакви доказателства, още по-малко несъмнени такива, от които пълно и главно, тоест несъмнено, да се установява настъпването на някакво конкретно застрахователно събитие на 02.01.2020 г., което да е в причинна връзка с уврежданията на процесния му автомобил и липсващите от него горепосочени части, нито пък да е изпълнил вменените му с общите условия на сключения с ответника договор за имуществената му застраховка горепосочени задължения при настъпване на такова събитие (за уведомяване на ответника за него и доказването му с официални документи от органите на МВР, които да е сезирал за същото), за ответникът не е възникнала по делото тежестта да доказва факти по чл. 408 КЗ и от общите условия на същата застраховка за изключване на застрахователната му отговорност за същите вреди, защото доказването им е изключено от липсата на доказване преди това от ищеца по делото на настъпването на конкретно застрахователно събитие по чл. 6 от ОУ на договора, което да е причинило тези вреди и да обуславя възникването на застрахователна отговорност на ответника по същата застраховка за заплащане на претендираното с иска от ищеца застрахователно обезщетение за тези вреди (чл. 405, ал. 1 КЗ). Поради това в случая е неприложима към спора и нормата на чл. 408, ал. 1, т. 3 КЗ и формираната по нея практика на ВКС, която поради това съдът не обсъжда в настоящото решение, въпреки позоваването на същата норма в случая от пълномощника на ищеца в писмената му защита (според която, ако конкретното неизпълнено договорно задължение на застрахователя, дори да е укоримо, не се е отразило неблагоприятно върху проявлението на риска или обхвата на щетите, то липсва основание да се приеме, че за застрахователя е възникнало право на отказ да изплати застрахователно обезщетение), защото ищецът не е доказал първо да е настъпило конкретно застрахователно събитие, от което да възникнала отговорност за ответника по чл. 405, ал. 1 КЗ. А след като е така и в случая ищецът не е доказал несъмнено по делото настъпването на конкретно застрахователно събитие на 02.01.2020 г., което да представлява покрит риск по чл. 6 от ОУ на процесния договор за имуществена застраховка „пълно каско“ на застрахования му при ответника лек автомобил, в пряка причинна връзка от което да са настъпили установените му при огледите му от вещото лице на ответния застраховател горепосочени имуществени вреди, спрямо което събитие и да се преценява изпълнението на вменените на застрахования ищец горепосочени законови и договорни задължения за предотвратяването им и при настъпването му, респективно по делото не е установена по безспорен начин и липсата на запретиено поведение на ищеца по смисъла на горепосочените в общите условия основания за изключен риск, само на това основание съдът намери за недоказано възникването на застрахователна отговорност на ответника за тези вреди, защото само след обективното установяване преди това от ищеца по делото на посочените релевантни факти по чл. 405, ал. 1 КЗ, би възникнала изобщо възможността да се прецени основанието за възникването на тази застрахователна отговорност – наличието на застрахователно събитие, но с конкретно

съдържание, а не като извод от простото наличие на вреди на този автомобил (така и Опр. 106-2020-I т.о.). Тежестта да докаже по делото пълно и главно, тоест несъмнено, настъпването на такова конкретно застрахователно събитие по чл. 6 от ОУ на сключения от страните договор за имуществена застраховка, което да е причина за тези вреди, се носи от ищеца по делото, защото само при несъмнено доказаното от същия по делото настъпване на такова причинило ги събитие по §1, т. 4 от ДР на КЗ, възниква застрахователна отговорност на ответника за заплащане на застрахователно обезщетение за обезвредата им, и би могъл да се приеме за доказан в неговото основание иска му по делото за заплащането му, а случаят очевидно не е такъв. При него ищецът нито сочи, нито е доказал несъмнено по делото настъпването на такова причинило процесните вреди конкретно застрахователно събитие на 02.01.2020 г. (чл. 405, ал. 1 КЗ). А само при наличието му искът му за заплащане от ответника на застрахователно обезщетение за обезвредата им може да се приеме за доказан в своето основание. Ето защо съдът намери този му иск за недоказан още в своето основание, поради което следва да го отхвърли изцяло, като неоснователен, така, както е намален, без преди това да го обсъжда и по отношение на неговия размер, и да се преценява дали по делото ответникът е доказал изключен риск по чл. 408 КЗ с оглед неизпълнението на горепосочените договорни задължения на ищеца по общите условия на застрахователния им договор при настъпване на застрахователно събитие/обхвата на щетите, защото първо ищецът следва да докаже по делото несъмненото му настъпване и едва след това възниква задължението на ответника да доказва по делото обстоятелствата по чл. 408 ГПК, които изключват отговорността му за него, а доводите за противното на пълномощника на ищеца в писмената му защита са неоснователни (в този смисъл и Опр. 106-2020-I т.о.).

При този изход на делото, само ответникът има право да му се присъдят сторените по същото разноски в общ размер от 300 лева (от които 200 лева внесено възнаграждение за вещо лице и 100 лева минимално възнаграждение по чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 25, ал. 1 НЗПП, тъй като е юридическо лице, защитавано в настоящото производство от юрисконсулт), които поради това следва да се възложат в тежест на ищеца (чл. 78, ал. 3 и 8 ГПК). При този изход на делото последният няма право да му се присъдят сторените по делото разноски (чл. 78, ал. 1 ГПК).

Воден от горните мотиви С. районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, предявения от -, с ЕГН *****, с адрес -, -, иск по чл. 405, ал. 1 КЗ за осъждането на „З., с ЕИК -, със седалище и адрес на управление -, да му заплати, по банкова сметка с -: -, сумата от 3301 лева за главница от неплатено застрахователно обезщетение по сключения със застрахователна полица № --/04.01.2019 г. договор за имуществена застраховка „пълно каско“, за имуществени вреди на застрахования с него лек автомобил с марка и модел „- -“ и рег. № -, от настъпило на 02.01.2020 г. застрахователно събитие на паркинг в -, и законна лихва върху тази главница от 06.01.2022

г. до изплащането ѝ, както и разноските по делото.

ОСЪЖДА - с п.с., да заплати на „З. с п.а., сумата от 300 лева за разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред С. окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните по делото.

Съдия при Районен съд – С.: _____